

Hán dịch: nhà Đường, tam tạng pháp sư Thật Xoa Nan Đà

Việt dịch: Hòa-thượng Thích Trí Tịnh

KINH ĐỊA TẠNG BỒ-TÁT BỐN NGUYÊN

Quyển Hạ

Phẩm 7. LỢI ÍCH CẢ KẺ CÒN NGƯỜI MẤT

Phẩm 8. CÁC VUA DIÊM LA KHEN NGỢI

Phẩm 9. XÜNG DANH HIỆU CHƯ PHẬT

Phẩm 10. SO SÁNH NHÂN DUYÊN BỐ THÍ

Phẩm 11. ĐỊA THẦN HỘ PHÁP

Phẩm 12. THẤY NGHE ĐƯỢC LỢI ÍCH

Phẩm 13. DẶN DÒ CỨU ĐỘ NHÂN THIÊN

NGHI THỨC TRÌ KINH ĐỊA TẠNG

TỊNH PHÁP GIỚI CHƠN NGÔN

Án Lam (7 lần)

TỊNH KHẨU NGHIỆP CHƠN NGÔN

Tu rị tu rị, ma-ha tu rị, tu tu rị ta bà-ha. (3 lần)

TỊNH BA NGHIỆP CHƠN NGÔN

**Án ta phạ bà phạ, thuật đà ta phạ,
đạt ma ta phạ, bà phạ thuật độ hám.** (3 lần)

PHỔ CÚNG DƯỜNG CHƠN NGÔN

Án nga nga năng tam bà phạ phiệt nhựt ra hồng. (3 lần)

TÁN PHẬT

Pháp Vương Vô Thượng Tôn

Tam-giới vô luân thất

Thiên nhân chi Đạo sư

Tứ-sanh chi Từ-phụ

Ư nhứt niệm quy-y

Năng diệt tam-kỳ nghiệp

Xưng dương nhược tán thán

Ức kiếp mạc năng tận.

QUÁN TƯỚNG

Năng lễ, sở lễ tánh không-tịch,
Cảm ứng đạo-giao nan tư nghĩ,
Ngã thử đạo-tràng như Đế-châu,
Thập phương chư Phật ảnh hiện trung,
Ngã thân ảnh hiện chư Phật tiền,
Đầu diện tiếp túc quy mạng lễ.

ĐÁNH LỄ TAM BẢO

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam mô Tận Hư-không Biến Pháp Giới,
Quá, Hiện, Vị Lai Thập Phương Chư Phật, Tôn Pháp, Hiền
Thánh Tăng Thường Trụ Tam Bảo. (1 lạy)

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam mô Ta-bà Giáo Chủ Điều Ngự Bốn
Sư Thích Ca Mâu Ni Phật, Đương Lai Hạ Sanh Di Lặc Tôn Phật,
Đại Trí Văn Thù Sư Lợi Bồ-tát, Đại Hạnh Phổ Hiền Bồ-tát, Hộ
Pháp Chư Tôn Bồ-tát, Linh Sơn Hội Thượng Phật Bồ-tát. (1 lạy)

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam mô Tây Phương Cực Lạc Thế-giới Đại
Từ Đại Bi A Di Đà Phật, Đại Bi Quán Thế Âm Bồ-tát, Đại Thế
Chí Bồ-tát, Đại Nguyên Địa Tạng Vương Bồ-tát, Thanh-tịnh
Đại Hải Chúng Bồ-tát. (1 lạy)

TÁN LƯU HƯƠNG

**Kim lư vừa bén chiên đàn
Khắp xông pháp-giới đạo tràng mười phương
Hiện thành mây báu kiết-tường
Chư Phật rõ biết ngọn hương chí thiền
Pháp-thân toàn thể hiện tiền
Chứng minh hương nguyện phước liền ban cho.
Nam mô Hương Vân Cái Bồ-tát Ma-ha-tát. (3 lần)**

Nam mô Đại Bi Hội Thượng Phật Bồ-tát. (3 lần)

CHÚ ĐẠI BI

Thiên thủ thiên nhãn vô ngại đại bi tâm đà ra ni.

Nam mô hắc ra đát na đa ra dạ da. Nam mô a rị da, bà lô yết đế, thước bát ra da, Bồ-đề tát đỏa bà da, ma-ha tát đỏa bà da, ma-ha ca lô ni ca da. Án tát bàn ra phạt duệ, số đát na tát đỏa. Nam mô tất kiết lật đỏa, y mông a rị da, bà lô yết đế thất Phật ra lăng đà bà.

Nam mô na ra cần trì hê rị, ma-ha bàn đa sa mế, tát bà a tha đậu du bằng, a thệ dụng, tát bà tát đa, na ma bà già, ma phạt đạt đậu, đát điệt tha: Án a bà lô hê, lô ca đế, ca ra đế, di hê rị, ma-ha Bồ-đề tát đỏa, tát bà tát bà, ma ra ma ra, ma hê ma hê, rị

đà dưng, cu lô cu lô kiết môn, độ lô độ lô, phạt xà da đế, ma-
 ha phạt xà da đế, đà ra đà ra, địa rị ni, thất Phạt ra da, dá ra dá
 ra mạ mạ phạt ma ra, mục đế lệ, y hê y hê, thất na thất na a ra
 sâm Phạt ra xá lợi, phạt sa phạt sâm, Phạt ra xá da, hô lô hô lô
 ma ra, hô lô hô lô hê rị, ta ra ta ra, tất rị tất rị, tô rô tô rô, Bồ-đề
 dạ Bồ-đề dạ, bồ đà dạ bồ đà dạ, di đế rị dạ, na ra cần trì địa rị
 sắc ni na, ba dạ ma na ta bà ha. Tất đà dạ ta bà ha. Ma-ha tất đà
 dạ ta bà ha. Tất đà du nghê thất bàn ra dạ, ta bà ha. Na ra cần
 trì, ta bà ha. Ma ra na ra, ta bà ha. Tất ra tăng a mục khê da, ta
 bà ha. Ta bà ma-ha, a tất đà dạ, ta bà ha. Giả kiết ra a tất đà dạ,
 ta bà ha. Ba đà ma yết tất đà dạ, ta bà ha. Na ra cần trì bàn đà ra
 dạ, ta bà ha. Ma bà lị thắng yết ra dạ, ta bà ha.

Nam mô hắc ra đát na, đa ra dạ da. Nam mô a rị da, bà lô yết
đế, thước bàn ra dạ, ta bà ha.

"Án tất điện đô, mạn đa ra, bạt đà dạ ta bà-ha." (3 lần)

Nam mô Thập-phương Thường Trụ Tam Bảo. (3 lần)

BÀI VĂN PHÁT NGUYỆN

Lạy đấng Tam giới Tôn

Quy mạng mười phương Phật,

Nay con phát nguyện rộng

Thọ trì kinh Địa Tạng.

Trên đền bốn ơn nặng,

Dưới cứu khổ tam đồ,
Nếu có kẻ thấy nghe
Đều phát Bồ-đề tâm,
Hết một báo thân này
Sanh qua cõi Cực Lạc.

Nam-mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật. (3 lần)

BÀI KỆ KHAI KINH

Pháp vi diệu rất sâu vô lượng
Trăm nghìn muôn ức kiếp khó gặp
Nay con thấy nghe được thọ trì
Nguyện hiểu nghĩa chân thật của Phật.

Nam-mô U-minh Giáo-chủ hoàng nguyên độ sanh
Địa ngục vị không, thệ bất thành Phật,
Chúng sanh độ tận, phương chứng Bồ-đề.

Đại Bi, Đại Nguyện, Đại Thánh, Đại Từ,
Bốn Tôn Địa Tạng Bồ-tát Ma-ha-tát. (3 lần)

KINH ĐỊA TẠNG BỒ-TÁT BỐN NGUYÊN LỢI ÍCH CẢ KẺ CÒN NGƯỜI MẤT PHẨM THỨ BẢY

(Trang 94 – 137)

1. KHUYÊN TU THÁNH ĐẠO.

Lúc đó ngài Địa Tạng đại Bồ-tát bạch cùng đức Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn ! Con xem xét chúng sanh trong cõi Diêm Phù sanh tâm động niệm không chỉ là chẳng phải tội. Nếu gặp những việc về pháp sự lợi lành phần nhiều thối thất tâm tốt ban đầu. Còn hoặc khi gặp duyên sự bạo ác chẳng lành lại lần lần thêm lớn. Những hạng người trên đó như kẻ mang đá nặng đi trong bùn lầy càng nặng thêm lần, càng khốn đốn thêm lần,

chân đạp lún lút sâu. Những người đó hoặc gặp hàng thiện tri thức đội giùm đá bột cho, hoặc là đội giùm hết cả, vì hàng thiện tri thức đó có sức rất khỏe mạnh lại dịu dõ người ấy khuyên gắng làm cho người ấy mạnh chân lên. Nếu khi ra khỏi bùn lầy đến chỗ đất bằng phẳng rồi, thời cần phải xét nghĩ đến con đường hiểm xấu ấy, đừng có đi vào đó nữa.

Bạch đức Thế Tôn! Những chúng sanh quen theo thói ác, bắt đầu từ mảy mún rồi lần đến nhiều vô lượng. Đến khi những chúng sanh quen theo thói chẳng lành ấy sắp sửa mạng chung, thời cha mẹ cùng thân quyến vì người đó mà tu tạo phước lành để giúp tiền đồ cho người đó. Hoặc treo phan lọng và thắp đèn dầu, hoặc chuyển đọc Tôn Kinh, hoặc cúng dường tượng Phật

cùng hình tượng của các vị Thánh, cho đến niệm danh hiệu của Phật và Bồ-tát cùng Bích Chi Phật, làm cho một danh một hiệu thấu vào lỗ tai của người sắp mạng chung, hoặc là ở nơi bốn thức nghe biết. Cứ theo nghiệp ác của người đó đã gây tạo, suy tính đến quả báo, thì đáng lẽ người đó phải bị đọa vào ác đạo, song nhờ thân quyến vì người đó mà tu nhân duyên Thánh đạo, cho nên các điều tội ác của người đó thảy đều tiêu sạch.

Như sau khi người đó đã chết, lại có thể trong bốn mươi chín ngày vì người ấy mà tu tạo nhiều phước lành, thời có thể làm cho người chết đó khỏi hẳn chốn ác đạo, được sanh lên cõi trời hoặc trong loài người hưởng lấy nhiều sự rất vui sướng, mà kẻ thân quyến hiện tại đó cũng được vô lượng điều lợi ích.

Vì lẽ trên đó nên nay con đối trước đức Phật Thế Tôn cùng với hàng trời, rồng, tám bộ chúng, người với phi nhân v.v... mà có lời khuyên bảo những chúng sanh trong cõi Diêm Phù Đề, ngày lâm chung, kẻ thân thuộc phải cẩn thận chớ có giết hại và chớ gây tạo nghiệp duyên chẳng lành, cũng đừng tế lễ quỷ thần, cầu cúng ma quái.

Vì sao thế ? Vì việc giết hại cho đến tế lễ đó, không có một mảy mún chi lợi ích cho người chết cả, chỉ có kết thêm tội duyên của người đó làm cho càng thêm sâu nặng hơn thôi. Giả sử người chết đó hoặc là đời trước hay đời hiện tại vừa rồi, đã chứng đắc phần Thánh quả, sẽ sanh vào cõi trời, cõi người, nhưng bị vì lúc lâm chung hàng thân thuộc gây tạo những

ngiệp nhân không lành, cũng làm cho người chết đó mắc lấy ương lụy phải đối biện, chậm sanh vào chốn lành.

Huống gì là người kia chết, lúc sanh tiền chưa từng làm được chút phước lành, đều theo ác nghiệp của họ đã gây tạo mà tự phải bị sa đọa vào ác đạo. Hàng thân thuộc nữ nào lại làm cho tội nghiệp của người ấy nặng thêm!

Cũng ví như, có người từ xứ xa đến, tuyết lương thực đã ba ngày, đồ vật của người đó mang vác nặng hơn trăm cân, bỗng gặp kẻ lân cận lại gởi một ít đồ vật nữa, vì vậy mà người xứ xa đó càng phải khốn khổ nặng nề thêm.

Bạch đức Thế Tôn! Con xem xét những chúng sanh trong cõi Diêm Phù Đề, ở nơi trong giáo pháp của Phật, nếu có thể làm

việc phước lành cho đến chừng bằng sợi lông, giọt nước, bằng một hạt cát, một mảy bụi nhỏ, thời tất cả chúng sanh đó đều tự mình được lợi ích cả.

2. TRƯỞNG GIẢ BẠCH HỎI.

Khi ngài Địa Tạng nói lời như thế xong, trong pháp hội có một vị Trưởng giả tên là Đại Biện.

Ông Trưởng giả này từ lâu đã chứng quả vô sanh hiện thân Trưởng giả để hóa độ chúng sanh trong mười phương, ông chấp tay cung kính mà thưa hỏi ngài Địa Tạng Bồ-tát rằng:

“Thưa Đại Sĩ ! Trong cõi Nam Diêm Phù Đề có chúng sanh nào sau khi mạng chung, mà hàng quyến thuộc hoặc kẻ lớn người nhỏ, vì người chết đó mà tu các công đức, cho đến thiết

traị cúng dường, làm những phước lành, thời người chết đó, có được lợi ích lớn cùng được giải thoát chăng?”

3. KẺ CÒN, NGƯỜI MẤT ĐỀU ĐƯỢC LỢI.

Ngài Địa Tạng Bồ-tát đáp rằng:

“Này ông Trưởng giả! Nay tôi vì tất cả chúng sanh trong hiện tại này cùng thưở vị lai sau, nương nơi oai thần của Đức Phật mà nói lược về việc đó.

Này ông Trưởng giả! Những chúng sanh ở hiện tại hay vị lai, lúc sắp mạng chung mà nghe được danh hiệu của một Đức Phật, danh hiệu của một vị Bồ-tát hay danh hiệu của một vị Bích Chi Phật, thì không luận là có tội cùng không tội đều được giải thoát cả.

Như có người nam cùng người nữ nào lúc sanh tiền không tu tạo phước lành mà lại gây lấy những tội ác, sau khi người này mạng chung, hàng thân quyến kẻ lớn người nhỏ vì người chết mà tu tạo phước lợi làm tất cả việc về Thánh đạo, thì trong bảy phần công đức người chết nhờ được một phần, còn sáu phần công đức thuộc về người thân quyến hiện lo tu tạo đó. Bởi vì có trên đây, nên những người thiện nam cùng thiện nữ ở hiện tại và vị lai, nghe lời nói vừa rồi đó nên cố gắng mà tu hành thời đặng hưởng trọn phần công đức.

Con Quỷ dữ vô thường kia không hẹn mà đến, thần hồn vơ vẩn mịt mờ chưa rõ là tội hay phước, trong bốn mươi chín ngày như mây như khói, hoặc ở tại các ty sở để biện luận về nghiệp

quả, khi thâm định xong thời cứ y theo nghiệp mà thọ lấy quả báo. Trong lúc mà chưa biết chắc ra làm sao đó thì đã nghìn muôn sầu khổ, huống là phải bị đọa vào các ác đạo.

Thần hồn người chết đó khi chưa được thọ sanh, ở trong bốn mươi chín ngày, luôn luôn trông ngóng hàng cốt nhục thân quyến tu tạo phước lành để cứu vớt cho. Qua khỏi bốn mươi chín ngày thì cứ theo nghiệp mà thọ lấy quả báo. Người chết đó, nếu là kẻ có tội thì trải qua trong trăm nghìn năm không có ngày nào được thoát khỏi. Còn nếu là kẻ phạm năm tội vô gián thì phải đọa vào đại địa ngục, chịu mãi những sự đau khổ trong nghìn kiếp muôn kiếp.

Lại vậy nữa, này ông Trưởng giả! Sau khi những chúng sanh

gây phạm tội nghiệp như thế mạng chung, hàng cốt nhục thân quyến có làm chay để giúp thêm phước lành cho người chết đó.

Thời khi sắm sửa chưa rồi, cùng trong lúc đương làm chó có đem nước gạo, lá rau, v.v... đổ vãi ra nơi đất, cho đến các thứ đồ ăn chưa dâng cúng cho Phật cùng Tăng thì chẳng được ăn trước. Nếu như ăn trái phép và không được tinh sạch kỹ lưỡng, thì người chết đó trọn không được mấy phước nào cả.

Nếu có thể kỹ lưỡng giữ gìn tinh sạch đem dâng cúng cho Phật cùng Tăng, thì trong bảy phần công đức người chết hưởng được một phần.

Này ông Trưởng giả! Vì thế nên những chúng sanh trong cõi Diêm Phù, sau khi cha mẹ hay người thân quyến chết, nếu có

thể làm chay cúng dường, chí tâm cầu khẩn thì những người như thế, kẻ còn lẫn người mất đều được lợi ích cả.”

Lúc ngài Địa Tạng nói lời này, tại cung trời Đao Lợi có số nghìn muôn ức na-do-tha Quý Thần cõi Diêm Phù Đề, đều phát tâm Bồ-đề vô lượng. Ông Trưởng giả Đại Biện vui mừng vâng lời dạy, làm lễ mà lui ra.

CÁC VUA DIÊM LA KHEN NGỢI PHẨM THỨ TÁM

1. DIÊM LA VƯƠNG CÙNG QUỶ-VƯƠNG VÂN TẬP.

Lúc đó trong dãy núi Thiết Vi có vô lượng vị Quỷ-vương cùng với Vua Diêm La đồng lên cung trời Đao Lợi đến chỗ của Đức Phật. Các vị Quỷ-vương đó tên là:

Ác Độc Quỷ-vương, Đa Ác Quỷ-vương,
Đại Trách Quỷ-vương, Bạch Hồ Quỷ-vương,
Huyết Hồ Quỷ-vương, Xích Hồ Quỷ-vương,
Tán Ương Quỷ-vương, Phi Thân Quỷ-vương,
Diễn Quang Quỷ-vương, Lang Nha Quỷ-vương,

Đạm Thú Quỷ-vương, Phụ Thạch Quỷ-vương,
 Chủ Hao Quỷ-vương, Chủ Họa Quỷ-vương,
 Chủ Phước Quỷ-vương, Chủ Thực Quỷ-vương,
 Chủ Tài Quỷ-vương, Chủ Sức Quỷ-vương,
 Chủ Cầm Quỷ-vương, Chủ Thú Quỷ-vương,
 Chủ Mị Quỷ-vương, Chủ Sản Quỷ-vương,
 Chủ Mạng Quỷ-vương, Chủ Tật Quỷ-vương,
 Chủ Hiểm Quỷ-vương, Tam Mục Quỷ-vương,
 Tứ Mục Quỷ-vương, Ngũ Mục Quỷ-vương,
 Kỳ Lợi Thất Vương, Đại Kỳ Lợi Thất Vương,
 Kỳ Lợi Xoa Vương, Đại Kỳ Lợi Xoa Vương,
 A Na Tra Vương, Đại A Na Tra Vương.

Những vị Đại Quý-vương như thế, v.v... mỗi vị cùng với trăm nghìn Tiểu Quý-vương, cả thấy ở trong cõi Diêm Phù Đề, đều có chức trách, đều có phần chủ trì.

Các vị Quý-vương đó cùng với Vua Diêm La nương sức oai thần của Đức Phật và oai lực của ngài Địa Tạng Bồ-tát, đồng lên đến cung trời Đao Lợi đứng qua một phía.

2. VUA DIÊM LA BẠCH PHẬT.

Bấy giờ Vua Diêm La quì gối chấp tay bạch cùng Đức Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Nay chúng con cùng các vị Quý-vương nương sức oai thần của Đức Phật và oai lực của ngài Địa Tạng Bồ-tát mới được lên đến đại hội nơi cung trời Đao Lợi này, mà

cũng là vì chúng con được phước lành vậy. Nay chúng con có chút việc nghi ngờ, dám bạch hỏi đức Thế Tôn, cúi xin đức Thế Tôn từ bi vì chúng con mà chỉ dạy cho.”

Đức Phật bảo Vua Diêm La rằng:

“Cho phép ông hỏi, Ta sẽ vì ông mà dạy rõ.”

Bấy giờ, Vua Diêm La chiêm ngưỡng đánh lễ đức Thế Tôn và ngó ngoái lại ngài Địa Tạng Bồ-tát, rồi bạch cùng Đức Phật rằng:

“Con xem xét ngài Địa Tạng Bồ-tát ở trong sáu đường dùng trăm nghìn phương chước để cứu độ những chúng sanh mắc phải tội khổ, Ngài không từ mệt nhọc. Ngài Địa Tạng Bồ-tát đây có những sự thần thông không thể nghĩ bàn được như thế,

nhưng sao hàng chúng sanh vừa được thoát khỏi tội báo, không bao lâu lại phải bị đọa vào ác đạo nữa?

Bạch đức Thế Tôn! ngài Địa Tạng Bồ-tát đã có thần lực chẳng thể nghĩ bàn như thế, nhưng tại vì có sao hàng chúng sanh chẳng chịu nương về đường lành để được giải thoát mãi mãi?

Cúi xin đức Thế Tôn dạy rõ việc đó cho chúng con.”

3. PHẬT GIẢNG SỞ NHÂN.

Đức Phật bảo Vua Diêm La rằng:

“Chúng sanh trong cõi Nam Diêm Phù Đề tánh tình cứng cõi khó dạy khó sửa. Ngài Địa Tạng đại Bồ-tát đây trong trăm nghìn kiếp đã từng cứu vớt những chúng sanh đó làm cho sớm được giải thoát”.

Những người bị tội báo cho đến bị đọa vào đường ác lớn, ngài Địa Tạng Bồ-tát dùng sức phương tiện nhổ sạch cội gốc nghiệp duyên, mà làm cho chúng sanh đó nhớ biết những công việc ở đời trước.

Tại vì chúng sanh trong cõi Diêm Phù Đề kết nghiệp dữ, phạm tội nặng, nên vừa ra khỏi ác đạo, rồi trở vào lại, làm nhọc cho ngài Địa Tạng Bồ-tát phải trải qua nhiều số kiếp lo lắng để cứu độ chúng nó.

Ví như có người quên mất nhà mình, đi lạc vào con đường hiểm, trong con đường hiểm đó có rất nhiều thứ quý Dạ-xoa, cùng hùm sói, sư tử, rắn độc, bò cạp. Người quên đường đó ở trong đường hiểm chừng giây lát nữa sẽ bị hại.

Có một vị tri thức hiểu nhiều Pháp thuật lạ, có thể trừ sự độc hại đó, cho đến có thể trừ quỷ Dạ-xoa, các loài rắn độc, v.v... chợt gặp người quên lạc kia đương muốn đi thẳng vào con đường hiểm nạn, bèn vội bảo rằng:

“Ô hay ! Này ông kia ! Có duyên sự gì mà vào con đường hiểm nạn này? Ông có pháp thuật lạ gì có thể ngăn trừ các sự độc hại chẳng?”

Người lạc đường đó, bỗng nghe lời hỏi trên mới rõ là đường hiểm nạn, bèn liền lui trở lại muốn ra khỏi đường hiểm nạn đó. Vị thiện tri thức ấy nắm tay dìu dắt, dẫn người lạc lối đó ra ngoài đường hiểm nạn, khỏi các sự độc hại đến nơi con đường tốt, làm cho được an ổn rồi bảo rằng:

“Này người lạc đường ! Từ nay về sau chớ có đi vào con đường hiểm nạn đó nữa, ai mà vào con đường hiểm đó, ắt khó ra khỏi được, lại còn phải bị tổn tánh mạng”.

Người lạc đường đó cũng sanh lòng cảm trọng.

Lúc từ biệt nhau, vị tri thức lại dặn thêm:

“Nếu ông có gặp kẻ quen người thân cùng những người đi đường hoặc trai hay gái, thời ông bảo cho họ biết con đường đó có rất nhiều sự độc hại, vào đó ắt phải tổn tánh mạng, chớ để cho những người ấy tự vào chỗ chết!”

Vì thế nên ngài Địa Tạng Bồ-tát đủ đức từ bi lớn, cứu vớt chúng sinh mắc tội khổ muốn cho chúng nó sanh lên cõi trời cõi người để hưởng lấy sự vui sướng tốt đẹp.

Những chúng sanh tội khổ đó rõ biết sự khốn khổ trong con đường ác nghiệp rồi, khi đã được ra khỏi, chẳng còn trở vào nữa. Như người quên đường kia lạc vào đường hiểm, gặp vị thiện tri thức dẫn dắt cho ra khỏi không bao giờ còn lạc vào nữa. Gặp gỡ người khác lại bảo chớ vào đường ấy, tự nói rằng mình là quên đường nên đi lạc vào đó, nay được thoát khỏi rồi, trợn mắt không còn trở vào đường đó nữa.

Nếu còn đi vào đường ấy nữa, thì là còn mê lầm không biết đó là con đường hiểm nạn mà mình đã từng sa lạc rồi, hoặc đến nỗi phải mất mạng. Như chúng sanh bị đọa vào chốn ác đạo, ngài Địa Tạng Bồ-tát dùng sức phương tiện cứu vớt cho được thoát khỏi, sanh vào cõi trời, rồi cũng vẫn trở vào ác đạo nữa.

Nếu chúng sanh đó kết nghiệp ác quá nặng, thì ở mãi chốn địa ngục không lúc nào được thoát khỏi.

4. QUỶ-VƯƠNG BÀY THIỆN NGUYỆN.

Bấy giờ Ác độc Quỷ-vương chấp tay cung kính bạch cùng đức Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Chúng con là hàng Quỷ-vương số đông vô lượng, ở trong cõi Diêm Phù Đề, hoặc có vị làm lợi ích cho người, hoặc có vị làm tổn hại cho người, mỗi mỗi đều không đồng nhau. Nhưng vì nghiệp báo khiến quyến thuộc chúng con đi qua thế giới ác nhiều lành ít. Đi qua sân nhà người, hoặc thành ấp, xóm làng, trại vườn, buồng nhà, trong đó như có người trai, kẻ gái nào tu được chút phước lành bằng mảy lông

sợi tóc, cho đến treo một lá phang, một bảo cái, chút hương, chút hoa cúng dường tượng Phật cùng tượng Bồ-tát, hoặc đọc tụng tôn Kinh, đốt hương cúng dường một bài kệ, một câu kinh, v.v... Hàng Quý-vương chúng con cung kính làm lễ người đó như kính lễ các Đức Phật thuở quá khứ, đương hiện tại cùng lúc vị lai.

Chúng con truyền các hàng tiểu Quý có oai lực lớn, và kẻ có phần chức trách về cuộc đất đai đó, đều phải hỗ trợ giữ gìn, còn chẳng cho việc dữ cùng sự tai nạn bất kỳ, bệnh tật hiểm nghèo thành linh, cho đến những việc không vừa ý đến gần chỗ của các nhà đó, huống là để vào cửa!"

Đức Phật khen Quý-vương rằng:

“Hay thay ! Hay thay ! Các ông cùng với Vua Diêm La có thể ủng hộ kẻ thiện nam người thiện nữ như thế! Ta cũng truyền cho các vị trời Phạm Vương, Đế Thích hộ vệ các ông”.

5. CHỦ MẠNG TRÌNH THƯA.

Khi Đức Phật nói lời ấy xong, trong Pháp hội có một vị Quỷ-vương tên là Chủ Mạng bạch cùng Đức Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Bốn nghiệp duyên của con là cai quản về tuổi thọ của người trong cõi Diêm Phù Đề, khi sanh khi tử con đều coi biết đó, cứ theo nơi bốn nguyện của con thời có lợi ích rất lớn cho mọi người.

Nhưng tại vì chúng sanh không hiểu ý của con nên đến đời khi sanh khi tử đều không được an ổn. Tại làm sao thế ?

6. KHI SANH NỞ NÊN LÀM LÀNH KIỀNG ÁC.

Người trong côi Diêm Phù Đề lúc mới sanh, không luận là con trai hay con gái, khi sắp sanh ra chỉ nên làm việc phước lành thêm sự lợi ích cho nhà cửa, thời Thổ Địa vui mừng khôn xiết, ủng hộ cả mẹ lẫn con đều được nhiều sự an vui, hàng thân quyến cũng được phước lợi.

Hoặc khi đã hạ sanh rồi, nên cẩn thận chớ có giết hại sanh vật để lấy những vị tươi ngon cung cấp cho người sản mẫu ăn, cùng nhóm họp cả hàng quyến thuộc lại để uống rượu, ăn thịt, ca xang, đờn sáo, nếu làm những việc trên đó có thể làm cho người mẹ đưa con chẳng được an vui.

Vì sao thế ? Vì lúc sanh sản nguy hiểm đó có vô số loài Quỷ

dữ cùng ma quái tinh mị muốn ăn huyết tanh. Nhờ có con sớm đã sai các vị Thần Linh xá trạch, Thổ Địa bảo hộ mẹ con người ấy, làm cho được an vui mà đặng nhiều lợi ích.

Người ấy thấy mình được an ổn, thì đáng lẽ nên làm phước lành để đền đáp công ơn Thổ Địa, mà trái lại giết hại loài sanh vật, hội họp thân quyến, vì lẽ này, đã phạm tội lỗi tất phải tự thọ lấy tai vạ, mẹ con đều tổn.

7. LÚC CHẾT NÊN TU PHƯỚC.

Lại người trong cõi Diêm Phù Đề đến lúc mạng chung, không luận là người lành hay kẻ dữ, con cũng đều muốn cho họ không bị đọa lạc vào chốn ác đạo. Huống gì là người lúc sanh tiền biết tu tạo cội phước lành giúp thêm oai lực cho con.

Trong cõi Diêm Phù Đề, những người làm lành đến lúc mạng chung cũng còn có trăm nghìn quỷ thần ác đạo hoặc biến ra hình cha mẹ, nhấn đến hóa làm người thân quyến dắt dẫn thần hồn người chết làm cho đọa lạc vào chốn ác đạo, huống chi là những kẻ lúc sanh tiền đã sẵn tạo nghiệp ác.

Bạch đức Thế Tôn! Những kẻ nam tử nữ nhân ở cõi Diêm Phù Đề, lúc lâm chung thời thần thức hôn mê không biện được lẽ lành điều dữ, cho đến mắt cùng tai không còn thấy nghe gì hết. Hàng thân quyến của người lâm chung đó, nên phải sắm sửa làm sự cúng dường lớn, tụng đọc Tôn Kinh, niệm danh hiệu Phật và Bồ-tát, tu tạo nhân duyên phúc lành như thế, có thể cho người chết thoát khỏi chốn ác đạo, các thứ ma quỷ, ác

thần thấy đều phải lui tan cả hết.

Bạch đức Thế Tôn! Tất cả chúng sanh lúc lâm chung nếu được nghe danh hiệu của một Đức Phật, danh hiệu của một Bồ-tát, hoặc nghe một câu một bài kệ kinh điển Đại thừa, con xem xét thấy hạng người ấy, trừ năm tội Vô Gián cùng tội sát hại, những nghiệp ác nhỏ nhỏ đáng lẽ phải sa vào chốn ác đạo, liền được thoát khỏi cả.

8. ĐỨC PHẬT CĂN DẶN.

Đức Phật bảo Chủ Mạng Quỷ-vương rằng:

“Ông vì có lòng đại từ nên có thể phát ra lời nguyện lớn ở trong sanh tử cứu hộ chúng sanh như thế. Như về trong đời sau này, có kẻ nam người nữ nào đến lúc mạng chung, ông chớ

quên lãng lời nguyện trên đó, đều nên làm cho giải thoát mãi mãi được an vui”.

Chủ Mạng Quý-vương bạch cùng Đức Phật rằng:

“Xin đức Thế Tôn chớ lo ! Trọn đời của con luôn luôn ủng hộ chúng sanh ở cõi Diêm Phù Đề lúc sanh lúc tử đều làm cho được an vui cả. Chỉ trông mong các chúng sanh trong lúc sanh cùng lúc tử, tin theo lời của con đã nói trên thì đều giải thoát được lợi ích lớn”.

9. ĐỨC PHẬT THỌ KÝ CHO CHỦ MẠNG.

Bấy giờ Đức Phật bảo ngài Địa Tạng Bồ-tát rằng:

“Vị đại Quý-vương cai quản về tuổi thọ của mọi người đây đã từng trải qua trăm nghìn đời làm vị Quý-vương, ủng hộ

chúng sanh trong lúc sanh cùng khi tử. Đó là bậc Bồ-tát Đại Sĩ vì lòng từ bi phát nguyện hiện thân đại Quý chớ thật thì không phải Quý. Quá một trăm bảy mươi kiếp sau, ông đó sẽ được thành Phật hiệu là Vô Tướng Như Lai, kiếp đó tên là An Lạc.

Cõi nước tên là Tịnh Trụ, thọ mạng của đức Phật đó đến số kiếp không thể tính đếm được.

Này Địa Tạng Bồ-tát! Những sự của vị đại Quý-vương đó không thể nghĩ bàn như thế, hàng Trời cùng người được vị ấy độ thoát cũng đến số không thể hạn lượng”.

XUNG DANH HIỆU CHƯ PHẬT

PHẨM THỨ CHÍN

(Trang 122)

Lúc đó ngài Địa Tạng Bồ-tát bạch cùng Đức Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Nay con vì chúng sanh trong đời sau mà phô bày sự lợi ích, làm cho trong vòng sanh tử được nhiều lợi ích lớn. Cúi xin đức Thế Tôn cho phép con nói đó”.

Đức Phật bảo Ngài Địa Tạng Bồ-tát rằng:

“Nay ông muốn khởi lòng từ bi cứu vớt tất cả chúng sanh mắc phải tội khổ trong sáu đường, mà diễn nói sự chẳng thể nghĩ bàn, bây giờ chính đã phải lúc, vậy ông nên nói ngay đi. Giả sử ông có thể làm xong nguyện đó, Ta dầu có vào Niết-bàn,

cũng không còn phải lo ngại gì đến tất cả chúng sanh ở hiện tại và vị lai nữa”.

Ngài Địa Tạng bạch cùng Đức Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Vô lượng vô số kiếp về thuở quá khứ, có Đức Phật ra đời hiệu là Vô Biên Thân Như Lai. Như có người nam người nữ nào nghe danh hiệu của Đức Phật đây mà tạm thời sanh lòng cung kính, liền được siêu việt tội nặng sanh tử trong bốn mươi kiếp, huống là vẽ đắp hình tượng cúng dường tán thán! Người này được vô lượng vô biên phước lợi.

Lại hằng hà sa kiếp về thuở quá khứ, có Đức Phật ra đời hiệu là Bảo Thắng Như Lai. Như có người nam người nữ nào được nghe danh hiệu của Đức Phật đây, phát tâm quy y với Phật

trong khoảng khảy móng tay, người này trọn hẵn không còn thối chuyển nơi đạo vô thượng chánh giác.

Lại về thuở quá khứ, có đức Phật ra đời hiệu là Ba Đầu Ma Thắng Như Lai. Như có người nam người nữ nào, nghe đến danh hiệu của Đức Phật đây thoát qua lỗ tai, người này sẽ được một nghìn lần sanh lên sáu tầng trời cõi dục, huống nữa là chí tâm xưng niệm!

Lại bất khả thuyết bất khả thuyết vô số kiếp về thuở quá khứ có Đức Phật ra đời hiệu là Sư Tử Hống Như Lai. Như có người nam người nữ nào nghe đến danh hiệu của Đức Phật đây, mà phát tâm quy y chùng trong một niệm, người này sẽ được gặp vô lượng các Đức Phật xoa đầu thọ ký cho.

Lại về thuở quá khứ, có Đức Phật ra đời hiệu là Câu Lưu Tôn Như Lai. Như có người nam người nữ nào nghe đến danh hiệu của đức Phật đây, chí tâm chiêm ngưỡng lễ bái hoặc lại tán thán, người này nơi pháp hội của một nghìn Đức Phật trong hiện kiếp làm vị đại Phạm Vương, được Phật thọ ký đạo vô thượng cho.

Lại về thuở quá khứ, có Đức Phật ra đời hiệu là Tỳ Bà Thi Như Lai. Như có người nam người nữ nào được nghe danh hiệu của Đức Phật đây, thời mãi không còn sa đọa vào chốn ác đạo, thường được sanh vào chốn trời người, hưởng lấy sự vui thù thắng vi diệu.

Lại vô lượng vô số hằng hà sa kiếp về thuở quá khứ có Đức

Phật ra đời hiệu là Đa Bảo Như Lai. Như có người nam người nữ nào nghe đến danh hiệu của Đức Phật đây, liền khỏi đọa vào ác đạo, thường ở tại cung trời hưởng sự vui thù thắng vi diệu.

Lại về thuở quá khứ có Đức Phật ra đời hiệu Bảo Tướng Như Lai. Như có người nam người nữ nào nghe đến danh hiệu của Đức Phật đây, sanh lòng cung kính, không bao lâu người ấy sẽ được quả A-la-hán.

Lại vô lượng vô số kiếp về thuở quá khứ có Đức Phật ra đời hiệu là Ca Sa Tràng Như Lai. Như có người nam người nữ nào nghe đến danh hiệu của Đức Phật đây, thì người này sẽ siêu thoát tội sanh tử trong một trăm đại kiếp.

Lại về thuở quá khứ có Đức Phật ra đời hiệu là Đại Thông Sơn Vương Như Lai. Như có người nam người nữ nào nghe đến danh hiệu của Đức Phật đây, thì người này được gặp hằng hà chư Phật nói nhiều pháp mầu cho, đều được thành đạo Bồ-đề.

Lại về thuở quá khứ,
Có đức Tịnh Nguyệt Phật,
Đức Sơn Vương Phật,
Đức Trí Thắng Phật,
Đức Tịnh Danh Vương Phật,
Đức Trí Thành Tựu Phật,
Đức Vô Thượng Phật,

Đức Diệu Thịnh Phật,

Đức Mãn Nguyệt Phật,

Đức Nguyệt Diện Phật,

Có bất khả thuyết Đức Phật Thế Tôn như thế.

Tất cả chúng sanh trong thời hiện tại cùng thuở vị lai: hoặc là Trời, hoặc là người, hoặc người nam, hoặc người nữ chỉ niệm được danh hiệu của một Đức Phật thôi, sẽ được vô lượng công đức, huống nữa là niệm được nhiều danh hiệu. Những chúng sanh đó lúc sanh lúc tử được nhiều phước lợi, không còn phải đọa vào ác đạo nữa. Như có người nào sắp mạng chung, hàng thân quyến trong nhà nhân đến một người vì người bệnh sắp chết đó mà niệm lớn tiếng danh hiệu của một Đức Phật, thời

người chết đó, trừ năm tội lớn vô gián, các nghiệp báo khác đều tiêu sạch cả.

Năm tội lớn vô gián kia đầu rất nặng nề đáng lẽ trải qua ức kiếp hửn không ra khỏi được quả khổ, nhưng bởi lúc lâm chung, nhờ người khác vì đó mà xưng niệm danh hiệu của Phật cho nên những tội nặng đó cũng lần lần tiêu sạch. Huống là chúng sanh tự mình xưng danh hiệu của chư Phật, người này được vô lượng phước lành, trừ diệt vô lượng khổ.

KINH ĐỊA TẠNG BỒ-TÁT BỐN NGUYỆN

Bốn hạnh Địa Tạng,
Thệ nguyện rộng sâu,
Gây vàng, châu sáng độ chúng sanh,
Địa ngục khổ không ngần,
Tinh tấn kiên thành,
Khỏi mắc khổ trầm luân.

Nam-mô Thường Trụ Thập Phương Pháp. (3 lần)

Nam-mô Đại Nguyện Địa Tạng Vương Bồ-tát

Ma-ha-tát. (3 lần)

KINH ĐỊA TẠNG BỒ-TÁT BỐN NGUYỆN
SO SÁNH NHÂN DUYÊN
CÔNG ĐỨC CỦA SỰ BỐ-THÍ
PHẨM THỨ MƯỜI

(Trang 131 – 178)

Lúc đó ngài Địa Tạng Bồ-tát Ma-ha-tát nương oai thần của đức Phật, từ chỗ ngồi đứng dậy, quỳ gối chấp tay bạch cùng đức Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn ! Con xem xét chúng sanh trong nghiệp đạo so sánh về sự bố-thí có nhẹ có nặng. Có người hưởng phước trong một đời, có người hưởng phước trong mười đời, hoặc đến hưởng phước lợi lớn trong trăm đời, nghìn đời.

Những sự ấy tại làm sao thế ? Cúi xin đức Thế Tôn dạy cho”.

Bấy giờ Đức Phật bảo ngài Địa Tạng Bồ-tát rằng:

“Nay Ta ở trong toàn thể chúng hội nơi cung trời Đao Lợi này giảng về sự so sánh công đức khinh trọng của việc bố-thí ở Diêm Phù Đề. Ông phải lắng nghe, Ta sẽ vì ông mà nói!”

Ngài Địa Tạng Bồ-tát bạch cùng Đức Phật rằng:

“Chính con nghi ngờ về việc ấy. Con xin ưa muốn nghe”.

Đức Phật bảo ngài Địa Tạng Bồ-tát rằng:

“Trong cõi Nam Diêm Phù Đề có các vị Quốc-vương, hàng Tể Phụ quan chức lớn, hàng đại Trưởng giả, hàng đại Sát Đế Lợi, hàng đại Bà-la-môn v.v... Nếu gặp kẻ hết sức nghèo túng, nhân đến kẻ tật nguyền câm ngọng, kẻ điếc ngậy mù quáng,

gặp những hạng người thân thể không được vẹn toàn như thế.

Lúc các vị Quốc-vương đó v.v... muốn bố-thí, nếu có thể đủ tâm từ bi lớn, lại có lòng vui vẻ tự hạ mình, tự tay mình đem của ra bố-thí cho tất cả những kẻ đó, hoặc bảo người khác đem cho, lại dùng lời ôn hòa dịu dàng an ủi. Các vị Quốc-vương, Đại Thần đó v.v... được phước lợi bằng phước lợi công đức cúng dường cho một trăm hằng hà sa chư Phật vậy.

Tại làm sao? Chính bởi vị Quốc-vương đó, v.v... phát tâm đại từ bi đối với kẻ rất mực nghèo cùng và với những người tàn tật kia, cho nên phước lành được hưởng quả báo như thế này, trong trăm ngàn đời thường được đầy đủ những đồ thất bảo, huống là những thứ để thọ dùng như y phục đồ uống ăn, v.v...

Lại vậy nữa, này Địa Tạng Bồ-tát ! Trong đời sau, như có vị Quốc-vương cho đến hàng Bà-la-môn, v.v... gặp chùa tháp thờ Phật, hoặc hình tượng Phật, cho đến hình tượng Bồ-tát, Thanh văn hay Bích Chi Phật, đích thân tự sửa sang, cúng dường bố-thí.

Vị Quốc-vương đó, sẽ được trong ba kiếp làm vị trời Đế Thích hưởng sự vui sướng tốt lạ. Nếu có thể đem phước lành bố-thí đó mà hồi hướng cho tất cả chúng sanh trong pháp giới, thì vị Quốc-vương đó, trong mười kiếp thường được làm vị trời Đại Phạm Thiên Vương.

Lại thế này nữa, này Địa Tạng Bồ-tát ! Trong đời sau, nếu có vị Quốc-vương cho đến hàng Bà-la-môn, v.v... gặp chùa tháp

của đức Phật thuở trước, hoặc là kinh điển hay hình tượng bị hư sập rách rã, liền có thể phát tâm tu bổ lại.

Vị Quốc-vương đó, hoặc tự mình đích thân lo sửa sang, hoặc khuyến hóa người khác, cho đến khuyến hóa trăm nghìn người khác cùng chung bố-thí cúng dường để kết duyên lành. Vị Quốc-vương đó, trong trăm nghìn đời thường làm Vua Chuyển Luân, còn những người khác chung cùng làm việc bố-thí đó, trong trăm nghìn đời thường làm vua nước nhỏ.

Nếu lại ở trước chùa tháp có thể phát tâm đem công đức cúng dường bố-thí đó mà hồi hướng về đạo vô thượng chánh giác, được như vậy thì vị Quốc-vương đó cho đến tất cả mọi người đều sẽ thành Phật cả, bởi quả báo ấy rộng lớn vô lượng vô biên.

Lại vậy nữa, này Địa Tạng Bồ-tát ! Trong đời sau, như có vị Quốc-vương hay hàng Bà-la-môn, gặp những người già yếu tật bệnh và kẻ phụ nữ sanh đẻ, nếu trong khoảng chừng một niệm sanh lòng từ lớn đem thuốc men, cơm nước, giường chiếu bố thí, làm cho những kẻ ấy được an vui. Phước đức đó rất không thể nghĩ bàn đến được, trong một trăm kiếp thường làm Vua Trời Tịnh Cư, trong hai trăm kiếp thường làm Vua sáu tầng trời cõi Dục, không bao giờ còn đọa vào ác đạo, cho đến trong trăm nghìn đời, lỗi tai không hề nghe đến tiếng khổ, rốt ráo sẽ thành Phật đạo.

Lại vậy nữa, này Địa Tạng Bồ-tát ! trong đời sau như có vị Quốc-vương và Bà-la-môn, có thể làm những việc bố thí như

thế sẽ được vô lượng phước lành. Nếu lại có thể đem phước đức đó hồi hướng đạo Bồ-đề, thì không luận là nhiều hay ít, rốt ráo sẽ thành Phật cả, huống gì là những quả trời Phạm Vương, trời Đế Thích, Vua Chuyển Luân. Nay Địa Tạng Bồ-tát, vì thế nên khuyến hóa tất cả chúng sanh đều phải học theo như thế.

Lại vậy nữa, này Địa Tạng Bồ-tát ! Trong đời sau, như có thiện nam kẻ thiện nữ nào ở trong Phật pháp mà gieo trồng chút ít cội phước lành chừng bằng cái lông, sợi tóc, hột cát, mảy bụi, phước lợi của những người đó sẽ hưởng thọ không thể ví dụ thế nào cho được.

Lại vậy nữa, này Địa Tạng Bồ-tát ! Trong đời sau, như có kẻ thiện nam cùng người thiện nữ nào gặp hình tượng Phật, hình

tượng Bồ-tát, hình tượng Bích Chi Phật, hình tượng Vua Chuyển Luân mà bố-thí cúng dường, thì được vô lượng phước lành, thường sanh ở cõi người, cõi trời hưởng sự vui thù thắng vi diệu. Như có thể đem công đức hồi hướng cho cả pháp giới chúng sanh thời phước lợi của người ấy không thể ví dụ thế nào cho được.

Lại vậy nữa, này Địa Tạng Bồ-tát ! Trong đời sau, như kẻ thiện nam người thiện nữ nào gặp kinh điển Đại thừa, hoặc nghe thấy một bài kệ, một câu kinh, rồi phát tâm ân cần trân trọng cung kính ngợi khen, bố-thí cúng dường, người ấy được quả báo lớn vô lượng vô biên. Nếu có thể đem phước đức hồi

hướng cho khắp pháp giới chúng sanh thời phước lợi này không thể ví dụ thế nào cho được.

Lại vậy nữa, này Địa Tạng Bồ-tát ! Trong đời sau, như có kẻ thiện nam người thiện nữ nào gặp chùa tháp và kinh điển Đại thừa, nếu là kinh tháp mới thì bố-thí cúng dường, chiêm ngưỡng lễ lạy ngợi khen chấp tay cung kính. Nếu gặp kinh tháp cũ, hoặc hư rách thì sửa sang tu bổ, hoặc riêng mình phát tâm làm, hoặc khuyến người khác cùng đồng phát tâm. Những người đồng phát tâm đây, trong ba mươi đời thường làm vua các nước nhỏ. Còn vị đàn-việt chánh đốn thường làm Vua Chuyển Luân, lại dùng pháp lành mà giáo hóa vua các nước nhỏ.

Lại vậy nữa, Địa Tạng Bồ-tát ! Trong đời sau, như có người thiện nam kẻ thiện nữ nào ở nơi cõi phước lành đã gieo trồng trong Phật pháp, hoặc là bố-thí cúng dường, hoặc là tu bổ chùa tháp, hoặc sửa sang kinh điển, cho đến chùng bằng một sợi lông, một mảy bụi, một hạt cát, một giọt nước.

Những sự lành như thế không luận nhiều ít, chỉ có thể đem hồi hướng cho khắp pháp giới chúng sanh, thì công đức của người đó trong trăm nghìn đời thường hưởng thọ sự vui thượng diệu. Còn như chỉ hồi hướng cho thân quyến trong nhà hoặc tự mình được lợi ích thôi, như thế thì sẽ hưởng quả vui trong ba đời, cứ làm một phần sự lành, thì được hưởng báo tốt một muôn lần trội hơn.

Này Địa Tạng Bồ-tát ! Những nhân duyên công đức về sự bố-thí như thế đó.

* * *

ĐỊA THẦN HỘ PHÁP PHẨM THỨ MƯỜI MỘT

Lúc đó vị Kiên Lao Địa Thần bạch cùng Đức Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Từ trước đến nay, con từng chiêm ngưỡng đánh lễ vô lượng vị đại Bồ-tát, đều là những bậc trí huệ thần thông lớn không thể nghĩ bàn độ khắp mọi loài chúng sanh. Ngài Địa Tạng Bồ-tát đây so với các vị Bồ-tát chỗ thệ nguyện rất là sâu rộng.

Bạch đức Thế Tôn! ngài Địa Tạng Bồ-tát đây có nhân duyên lớn với chúng sanh trong Diêm Phù Đề. Như ngài Văn Thù, ngài Phổ Hiền, ngài Quan Âm, ngài Di Lặc cũng hóa hiện trăm nghìn thân hình để độ chúng sanh trong sáu đường, nhưng chỗ phát nguyện của các Ngài còn có lúc hoàn mãn. Ngài Địa Tạng Bồ-tát đây phát thệ nguyện giáo hóa tất cả chúng sanh trong sáu đường trải đến kiếp số như số cát trong trăm nghìn ức sông Hằng.

Bạch đức Thế Tôn! Con xem xét chúng sanh ở hiện tại nay và về vị lai sau, nơi chỗ sạch sẽ ở phương nam trong cuộc đất của mình ở, dùng đất đá tre gỗ mà dựng cất cái khảm cái thất. Trong đó có thể họa vẽ, cho đến dùng vàng, bạc, đồng, sắt đúc

nắm hình tượng Địa Tạng Bồ-tát, đốt hương cúng dường, chiêm lễ ngợi khen, thì chỗ người đó ở được mười điều lợi ích.

Những gì là mười điều?

Một là đất cát tốt màu,

Hai là nhà cửa an ổn mãi mãi,

Ba là người đã chết được sanh lên cõi trời,

Bốn là những người hiện còn hưởng sự lợi ích,

Năm là cầu chi cũng toại ý cả,

Sáu là không có tai họa về nước và lửa,

Bảy là trừ sạch việc hư hao,

Tám là dứt hẳn ác mộng,

Chín là khi ra lúc vào có thần theo hộ vệ,

Mười là thường gặp bậc Thánh Nhân.

Bạch đức Thế Tôn! Chúng sanh trong đời sau cùng hiện tại nay, nếu ở nơi phần đất của mình cư trú mà có thể làm ra sự cúng dường ngài Địa Tạng như thế, thì được sự lợi ích như vậy”.

Vị Kiên Lao Địa Thần lại bạch với đức Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Trong đời sau này, như có người thiện nam kẻ thiện nữ nào ở trong chỗ của mình cư trú mà có kinh điển này cùng hình tượng của đức Địa Tạng Bồ-tát, người đó lại có thể đọc tụng kinh điển này và cúng dường hình tượng của Bồ-tát. Thì con dùng thần lực của con thường hộ vệ người đó, cho đến tất cả sự tai họa như nước, lửa, trộm, cướp, nạn lớn,

nạn nhỏ, v.v... thấy đều tiêu sạch”.

Đức Phật bảo Kiên Lao Địa Thần rằng:

“Thần lực rộng lớn của ông, các thần khác ít ai bằng.

Vì có sao? Vì đất đai trong cõi Diêm Phù Đề đều nhờ ông hỗ trợ, cho đến cỏ cây, cát đá, lúa mè, tre lau, gạo thóc, của báu, tất cả những thứ từ đất mà có ra đều nhờ nơi sức thần của ông cả. Nay ông lại tuyên bày những sự lợi ích của ngài Địa Tạng Bồ-tát, thì công đức và thần thông của ông lại càng thêm trăm nghìn lần trội hơn lúc thường.

Này Địa Thần! Trong đời sau, như kẻ thiện nam người thiện nữ nào cúng dường Địa Tạng Bồ-tát cùng đọc tụng kinh điển này, chỉ có thể tu hành theo một việc mà trong kinh “Địa Tạng

Bồ-tát Bốn Nguyên” đã dạy. Thì ông nên dùng thần lực của ông mà ủng hộ người đó, chớ để tất cả sự tai hại cùng sự không vừa ý đến nghe nơi tai, hướng nữa là để cho phải chịu. Chẳng phải chỉ riêng mình ông hộ trì người đó, cũng có hàng quyến thuộc của Phạm Vương, Đế Thích, quyến thuộc của chư Thiên ủng hộ người đó.

Tại sao lại được các vị Hiền Thánh ủng hộ như thế?

Đều do vì những người ấy chiêm lễ hình tượng của Địa Tạng Bồ-tát và đọc tụng kinh “Địa Tạng Bồ-tát Bốn Nguyên” này, tự nhiên được rất ráo xa lìa biển khổ chứng đạo Niết Bàn an vui, vì thế nên được ủng hộ một cách lớn lao như thế”.

THẤY NGHE ĐƯỢC LỢI ÍCH

PHẨM THỨ MƯỜI HAI

ĐỨC PHẬT PHÓNG QUANG TUYÊN CÁO.

Lúc đó, từ trên đỉnh môn đức Thế Tôn phóng ra cả trăm nghìn muôn ức tia sáng lớn.

Như là: tia sáng sắc trắng, tia sáng sắc trắng lớn,

Tia sáng lành tốt, tia sáng lành tốt lớn,

Tia sáng ngọc, tia sáng ngọc lớn,

Tia sáng sắc tía, tia sáng sắc tía lớn,

Tia sáng sắc xanh, tia sáng sắc xanh lớn,

Tia sáng sắc biếc, tia sáng sắc biếc lớn,

Tia sáng sắc hồng, tia sáng sắc hồng lớn,

Tia sáng màu lục, tia sáng màu lục lớn,
Tia sáng màu vàng y, tia sáng màu vàng y lớn,
Tia sáng tướng mây lành, tia sáng tướng mây lành lớn,
Tia sáng tướng nghìn vòng tròn,
Tia sáng tướng nghìn vòng tròn lớn,
Tia sáng vòng tròn báu, tia sáng vòng tròn báu lớn,
Tia sáng vùng mặt trời, tia sáng vùng mặt trời lớn,
Tia sáng vùng mặt trăng, tia sáng vùng mặt trăng lớn,
Tia sáng tướng cung điện, tia sáng tướng cung điện lớn,
Tia sáng tướng mây biển, tia sáng tướng mây biển lớn.

Từ trên đánh môn phóng ra những luồng tia sáng như thế
xong, lại nói ra những tiếng rất vi diệu mà bảo đại chúng rằng:

“Này tám bộ chúng Trời, Rồng, người cùng phi nhơn v.v... !
 Lóng nghe hôm nay ta ở tại cung trời Đao Lợi tuyên bày ngợi
 khen những sự lợi ích trong hàng trời người, những sự không
 thể nghĩ bàn, những sự về nhân hạnh lên bậc Thánh, những sự
 chứng quả Thập Địa, những sự rốt ráo không lui sụt nơi đạo
 vô thượng chánh đẳng chánh giác... của ngài Địa Tạng Bồ-tát”.

1. QUÁN THẾ ÂM CẦU THỈNH.

Lúc Đức Phật nói lời trên đó vừa dứt tiếng, trong Pháp hội có
 một vị đại Bồ-tát hiệu là Quán Thế Âm từ chỗ ngồi đứng dậy,
 quỳ gối chấp tay mà bạch cùng Đức Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn ! ngài Địa Tạng đại Bồ-tát đầy đủ đức từ

bi lớn, Ngài thương xót chúng sanh mắc tội khổ ở trong muôn nghìn ức thế giới, ngài hóa hiện ra nghìn muôn ức thân bao nhiêu công đức và sức oai thần chẳng thể nghĩ bàn của Ngài, con đã từng nghe đức Thế Tôn cùng vô lượng chư Phật trong mười phương, khác miệng đồng lời ngợi khen ngài Địa Tạng Bồ-tát. Dầu cho các Đức Phật trong thuở quá khứ, thuở hiện tại và thuở vị lai nói công đức của ngài Địa Tạng Bồ-tát vẫn chẳng thể nói hết. Vừa rồi lại được đức Thế Tôn bảo khắp trong đại chúng rằng đức Phật muốn tuyên nói các sự lợi ích của ngài Địa Tạng Bồ-tát.

Cúi mong đức Thế Tôn vì tất cả chúng sanh ở hiện tại và vị lai mà tuyên nói những sự chẳng thể nghĩ bàn của ngài Địa

Tạng Bồ-tát, làm cho tám bộ chúng trời, rồng, v.v... chiêm ngưỡng lễ lạy ngài Địa Tạng Bồ-tát để được phước lành”.

2. ĐỨC PHẬT TÁN THÁN VÀ HỨA KHẢ.

Đức Phật bảo ngài Quán Thế Âm Bồ-tát:

“Ông có nhân duyên rất lớn với chúng sanh trong cõi Ta Bà. Những hàng trời, rồng, hoặc nam tử, nữ nhân, hoặc thần, hoặc quỷ, cho đến chúng sanh mắc phải tội khổ trong sáu đường nếu kẻ nào nghe danh hiệu của ông, thấy hình tượng của ông, hay mến tưởng đến ông cùng khen ngợi ông.

Thì những chúng sanh ấy đều ở nơi đạo vô thượng chánh giác quyết chẳng còn thối chuyển, thường được sanh vào cõi người, cõi trời hưởng đủ sự vui vi diệu, khi nhân quả sắp thành

thực liền được Phật thọ ký cho.

Nay ông sẵn lòng từ bi lớn thương xót các loài chúng sanh và tám bộ chúng trời, rồng, v.v... mà muốn nghe ta nói những sự lợi ích chẳng thể nghĩ bàn của ngài Địa Tạng Bồ-tát. Ông nên lắng nghe cho kỹ, nay ta sẽ nói đó !”

Ngài Quán Thế Âm Bồ-tát bạch rằng:

“Vâng ! Bạch đức Thế Tôn con xin ưa muốn nghe.”

3. THẤY NGHE THÊM PHƯỚC TRỜI.

Đức Phật bảo ngài Quán Thế Âm Bồ-tát:

“Trong các thế giới về thuở hiện tại nay và vị lai sau, có vị trời nào, hưởng phước trời đã mãn, năm tướng suy hao hiện ra nơi thân, hoặc có kẻ phải đọa lạc nơi chốn ác đạo.

Các vị trời đó, hoặc nam hoặc nữ, đang lúc tướng suy hao hiện, hoặc thấy hình tượng của ngài Địa Tạng Bồ-tát, hoặc nghe tên ngài Địa Tạng Bồ-tát, rồi một lần chiêm ngưỡng một lần đánh lễ. Thì các vị trời đó càng thêm lớn phước trời, hưởng sự vui sướng rất nhiều không bao giờ còn phải bị đọa lạc vào ba ác đạo nữa. Huống chi là những người thấy hình tượng Bồ-tát, nghe danh hiệu Bồ-tát rồi đem các thứ hương hoa, đồ y phục, đồ uống ăn, vật báu, chuỗi ngọc... mà bố thí cúng dường, thì người này được vô lượng vô biên công đức phước lợi.

4. NGƯỜI BỆNH ĐƯỢC LỢI.

Lại vậy nữa, này Quán Thế Âm ! Trong các thế giới về thuở hiện tại nay và vị lai sau, những hàng chúng sanh trong sáu

đường, như có kẻ sắp mạng chung mà được nghe một tiếng danh hiệu của ngài Địa Tạng Bồ-tát thoảng qua lỗ tai, thì kẻ mạng chung đó không còn bị đọa vào chốn khổ ba ác đạo.

Huống chi là lúc sắp mạng chung, cha mẹ cùng hàng thân quyến đem của cải, nhà cửa, vật báu, y phục v.v... của người sắp mạng chung đó mà làm của chi phí để tô đắp hay họa vẽ hình tượng của ngài Địa Tạng Bồ-tát.

Rồi làm cho người bệnh lúc chưa chết, hoặc mắt thấy tai nghe biết rằng hàng thân quyến đem nhà cửa vật báu, v.v... vì mình mà tô vẽ hình tượng của ngài Địa Tạng Bồ-tát.

Người bệnh đó nếu có nghiệp báo phải mang lấy bệnh nặng, thì nhờ công đức này liền được lành mạnh, tuổi thọ thêm lâu.

Còn nếu người bệnh đó có nghiệp báo số mạng đã hết, lại có đủ tất cả tội chướng nghiệp chướng, đáng lẽ phải bị đọa vào chốn ác đạo, song vì nhờ công đức này nên sau khi mạng chung, liền được sanh vào cõi trời, cõi người hưởng quả vui thù thắng vi diệu, tất cả tội chướng thảy đều tiêu sạch.

5. TIÊN VONG ĐƯỢC PHƯỚC.

Lại vậy nữa, này Quán Thế Âm Bồ-tát ! Về đời sau, nếu có kẻ nam tử, người nữ nhân nào, hoặc lúc còn bú mớm, hoặc lúc lên ba tuổi, hoặc lúc lên năm tuổi, mười tuổi trở xuống mà chết mất cha mẹ, cho đến chết mất anh em, chị em.

Đến khi người đó khôn lớn nhớ tưởng đến cha mẹ cùng hàng thân quyến không rõ đọa lạc vào chốn nào, hay sanh về thế giới

nào, hoặc sanh lên cõi trời nào? Người đó như có thể tô vẽ hình tượng của ngài Địa Tạng Bồ-tát, nhẫn đến nghe danh hiệu của Ngài rồi một lần chiêm ngưỡng một lần đánh lễ, từ một ngày cho đến bảy ngày dừng thối tâm ban đầu, nghe danh hiệu thấy hình tượng chiêm lễ cúng dường. Thì quyến thuộc đã sớm khuất của người đó nếu do ác nghiệp mà bị đọa vào ác đạo tính ra phải chịu đến số kiếp, nay nhờ công đức tô vẽ hình tượng của ngài Địa Tạng Bồ-tát và chiêm lễ cúng dường của con cái, hay của anh em chị em, nên liền được giải thoát, được sanh lên cõi trời cõi người hưởng quả vui thù thắng vi diệu.

Còn như quyến thuộc đã sớm khuất của người đó có phước lành, đã được sanh lên cõi trời cõi người hưởng thọ quả vui thù

thắng vi diệu rồi, thì nhờ công đức này càng thêm lớn nghiệp nhân về bậc Thánh, hưởng vô lượng quả vui. Như người đó lại có thể trong hai mươi một ngày, chuyên lòng chiêm lễ hình tượng của ngài Địa Tạng Bồ-tát và niệm lấy danh hiệu của Ngài đủ số một muôn biến, sẽ được Địa Tạng Bồ-tát hiện vô biên thân, mách cho người đó rõ nơi cội của hàng thân quyến sớm khuất kia đã sanh về. Hoặc trong giấc mộng, Địa Tạng Bồ-tát hiện sức thần thông lớn, tự dắt người đó đến các thế giới thấy hàng quyến thuộc.

Nếu người đó lại có thể trong mỗi ngày niệm danh hiệu của Bồ-tát một nghìn biến luôn đến một nghìn ngày. Thì người đó sẽ được Bồ-tát sai các vị quý thần ở tại chỗ đó hộ vệ trọn đời,

hiện đời đồ ăn món mặc dư dật, không có các thứ bệnh khổ, cho đến các sự tai vạ còn không hề vào đến cửa, huống nữa là đến nơi thân. Rốt ráo rồi người đó được Ngài Địa Tạng Bồ-tát xoa đánh thọ ký cho.

6. NGUYỆN LỚN SỚM THÀNH.

Lại vậy nữa, này Quán Thế Âm Bồ-tát ! Về đời sau, như có kẻ thiện nam người thiện nữ nào muốn phát lòng từ rộng lớn để cứu độ tất cả chúng sanh, muốn tu đạo vô thượng chánh giác, muốn thoát khỏi tam giới.

Những người đó thấy hình tượng và nghe danh hiệu của ngài Địa Tạng Bồ-tát, rồi chí tâm quy y hoặc đem hương hoa, y

phục, vật báu, đồ ăn uống, v.v... để cúng dường chiêm ngưỡng đánh lễ thì chỗ nguyện cầu của kẻ thiện nam cùng thiện nữ đó mau được thành tựu không bao giờ bị chướng ngại.

Lại vậy nữa, này Quán Thế Âm Bồ-tát ! Trong đời sau, như có kẻ thiện nam, người thiện nữ nào, muốn cầu trăm nghìn muôn ức điều nguyện trăm nghìn muôn ức sự về hiện tại cùng vị lai, thì chỉ nên quy y chiêm ngưỡng đánh lễ, cúng dường, ngợi khen hình tượng của ngài Địa Tạng Bồ-tát. Được như thế thì nguyện những chi và cầu những chi thảy đều thành tựu cả.

Lại cầu mong Địa Tạng Bồ-tát, vận đức từ bi rộng lớn ủng hộ mãi cho người đó trong giấc chiêm bao liền được ngài Địa Tạng Bồ-tát xoa đánh thọ ký.

7. ĐƯỢC TRÍ HUỆ.

Lại vầy nữa, này Quán Thế Âm Bồ-tát ! Trong đời sau, như có người thiện nam, kẻ thiện nữ nào sanh lòng rất trân trọng đối với kinh điển Đại thừa, phát tâm bất tư nghị muốn đọc muốn tụng kinh điển ấy. Dầu gặp được bậc minh Sư truyền dạy cho những người đó học tập, nhưng đọc rồi quên rồi, trải đến cả tháng, cả năm vẫn không đọc tụng được.

Những kẻ thiện nam thiện nữ đó vì có nghiệp chướng đời trước chưa trừ sạch, cho nên ở nơi kinh điển Đại thừa không có công năng đọc tụng. Nhưng hạng người này khi nghe danh hiệu của ngài Địa Tạng Bồ-tát, cùng thấy hình tượng của ngài Địa Tạng Bồ-tát đem hết bốn tâm cung kính bày tỏ với Bồ-tát,

rồi dùng hương hoa, y phục, đồ ăn, tất cả đồ ngọa cụ, v.v... cúng dường hình tượng Bồ-tát. Dùng một chén nước trong để trước tượng Bồ-tát một ngày một đêm, sau đó cung kính chấp tay thỉnh để uống, xây mặt về hướng Nam. Khi nước vào miệng phải chí tâm trịnh trọng, uống nước xong, phải cữ ngũ tân, rượu, thịt, tà dâm, vọng ngữ và các việc giết hại trong bảy ngày hoặc hai mươi mốt ngày.

Người thiện nam cùng thiện nữ đó trong giấc chiêm bao thấy Địa Tạng Bồ-tát hiện thân vô biên rưới nước trên đánh của người đó. Sau khi thức dậy, người đó liền được thông minh, một phen nghe đến những kinh điển Đại thừa ấy liền sẽ nhớ mãi, không bao giờ còn quên một câu kệ nữa.

8. TAI NẠN TIÊU TRỪ.

Lại vậy nữa, này Quán Thế Âm Bồ-tát ! Về trong đời sau, như có những người nào ăn mặc không đủ, cầu chi cũng không toại nguyện, hoặc thân nhiều tật bệnh, hoặc nhiều sự hung suy, nhà cửa không yên ổn, quyến thuộc chia lìa, hoặc các sự tai vạ cứ đến khuấy nhiễu nơi thân luôn, trong giấc mộng thường phải kinh sợ.

Những người như thế đó, khi nghe danh hiệu của ngài Địa Tạng Bồ-tát, thấy hình tượng của Địa Tạng Bồ-tát nên chí tâm cung kính niệm đủ một muôn biến, thì những sự không toại ý trên đó sẽ tiêu sạch lần lần, liền được an vui, đồ ăn mặc dư dật, cho đến trong giấc mộng thấy đều an ổn vui vẻ.

9. KHỎI HIỂM NGUY.

Lại vậy nữa, này Quán Thế Âm Bồ-tát ! Về đời sau, nếu có người thiện nam thiện nữ nào, hoặc nhân sự làm ăn, hoặc nhân sự công chuyện tư, hoặc nhân sự sanh cùng tử, hoặc nhân việc gấp mà phải vào trong rừng núi, hay là qua sông vượt biển hoặc gặp nước lụt lớn, hoặc đi ngang đường hiểm trở. Người ấy trước khi đi nên niệm danh hiệu của ngài Địa Tạng Bồ-tát một muôn biến, được như thế thì đi qua nơi nào chốn nào cũng có các vị quý thần hộ vệ, lúc đi đứng, khi nằm ngồi, đều được an ổn vui vẻ luôn, cho đến dầu gặp loài hùm sói sư tử... nhưng tất cả thứ độc hại đều không thể phạm đến người đó được.

Đức Phật bảo ngài Quán Thế Âm Bồ-tát:

“Ngài Địa Tạng Bồ-tát có nhân duyên rất lớn với cõi Diêm Phù Đề. Nếu nói về những sự mà các hàng chúng sanh thấy hình nghe tên của ngài Địa Tạng Bồ-tát được lợi ích, thì dầu nói đến trong trăm nghìn kiếp cũng không hết được.

Này Quán Thế Âm Bồ-tát ! Vì thế Ông nên dùng thần lực mà lưu truyền kinh này làm cho chúng sanh trong cõi Ta Bà đây mãi đến trăm nghìn kiếp được hưởng những sự an vui luôn”.

Bấy giờ, đức Thế Tôn liền nói kệ rằng:

Ta xem Địa Tạng sức oai thần
 Kiếp số Hằng sa khó tỏ trần,
 Thấy nghe một niệm chiêm ngưỡng lễ,
 Trời, người lợi ích sự không ngần,

Hoặc Ròng hoặc Thần cùng nam nữ
Báo tận sẽ sa vào đường dữ,
Chí tâm quy mạng Đại Sĩ thân,
Tuổi thọ thêm nhiều trừ tội dữ.
Trẻ thơ chết mất mẹ cùng cha,
Huynh đệ chị em kẻ ruột rà,
Lớn khôn nghĩ đến đều không biết,
Nẻo dữ đường lành ở đâu là?
Hoặc vẽ, hoặc tô Đại Sĩ hình
Cảm thương chiêm lễ biệt chẳng đành,
Hăm một ngày luôn niệm danh hiệu.
Bồ-tát hiện thân đến bên mình:

Chỉ rành quyền thuộc ở nơi nào,
Dầu sa ác thú cũng ra mau,
Nếu được không lui lòng kính ngưỡng,
Thánh ký, Bồ-tát vượt đầu trao.
Bồ đề vô thượng muốn tu hành,
Mong ra ba cõi khỏi tử sanh,
Người này đã phát lòng bi lớn
Trước nên chiêm lễ Đại Sĩ hình.
Nghe tên quy y đấng trọn lành,
Cúng dường cung kính phát lòng thành,
Nghiep chướng chẳng hề ngăn chướng đặng
Bao nhiêu mong ước sớm viên thành.

Có kẻ phát tâm tụng kinh sách
Muốn độ chúng sanh khỏi tai ách
Dầu lập nguyện lớn chẳng nghĩ bàn
Độc rồi quên rồi luôn sót mất.
Người này nghiệp chướng nó làm mê
Học Đại thừa kinh khó mọi bề
Y phục, uống ăn, các ngọa cụ,
Cúng dường Địa Tạng với hương hoa.
Dùng chén nước trong bày trước tượng,
Cách một ngày đêm bùng lấy uống,
Sanh lòng ân trọng cử ngũ tân
Rượu thịt, tà dâm cùng đối luống.

Trong hăm một ngày chó sát sanh,
Chuyên lòng tưởng niệm Thượng Nhân danh,
Chiêm bao thấy rõ Tôn dung hiện,
Thức rồi, liền được trí khôn lanh.
Đại Thừa kinh giáo nghe qua tai,
Nghìn vạn đời sau nhớ chẳng sai,
Chính nhờ Đại Sĩ oai thần lớn
Thần giúp người kia có huệ tài.
Chúng sanh nghèo khổ lại ốm đau,
Cửa nhà họa hoạn, người lìa nhau
Ngủ mê mộng mị không an giấc,
Cầu muốn hổng hư chẳng được nào !

Dốc lòng chiêm lễ Địa Tạng ngài,
Bao nhiêu việc ác thấy tiêu ngay
Nhẫn đến chiêm bao đều an cả,
Quỷ thần phò hộ, của dư xài.
Muốn qua sông biển, đến núi rừng,
Cầm thú độc nguy, giặc đón đường,
Ác thần, ác quỷ, mưa gió dữ,
Nhiều nỗi gian nan khốn không lường,
Sắp sửa ra đi đối trước tượng
Cúng dường kính lễ cùng chiêm ngưỡng.
Núi rừng biển cả có vào trong
Ác tai tiêu sạch thường an sướng.

Quán Âm lắng nghe ta nói rõ
Địa Tạng vô lượng oai thần đó,
Trăm nghìn muôn kiếp thuật chẳng rồi,
Rộng tuyên Đại Sĩ đầy sức nọ !
Như người nghe đến Địa Tạng danh,
Thấy hình chiêm lễ hết lòng thành,
Hương hoa, ăn uống, dâng y phục,
Trăm nghìn báo đẹp hưởng điều lành.
Nếu hay đem công hồi pháp giới,
Rốt ráo thành Phật, sanh tử khỏi,
Quán Âm nên biết gắng tuyên bày,
Truyền khắp Hằng sa nhiều nước cõi !

DẶN DÒ CỨU ĐỘ NHÂN THIÊN

PHẨM THỨ MƯỜI BA

1. ĐỨC PHẬT GIÁO PHÓ.

Lúc đó đức Thế Tôn giơ cánh tay sắc vàng xoa đánh ngài Địa Tạng đại Bồ-tát mà bảo rằng:

“Địa Tạng ! Địa Tạng ! Thần lực của ông không thể nghĩ bàn, đức từ bi của ông không thể nghĩ bàn, trí huệ của ông không thể nghĩ bàn, biện tài của ông không thể nghĩ bàn. Dầu cho các Đức Phật ở mười phương khen ngợi, tuyên nói những sự chẳng thể nghĩ bàn của ông trăm nghìn muôn kiếp cũng chẳng hết được.

Này Địa Tạng ! Địa Tạng ! Ông nên nhớ hôm nay Ta ở trong cung trời Đao Lợi, nơi pháp hội lớn có trăm nghìn muôn ức bất khả thuyết, bất khả thuyết tất cả các đức Phật, các vị Bồ-tát, các hàng trời, rồng, tám bộ chúng đây, một lần nữa đem các hàng chúng sanh, những kẻ ở trong nhà lửa chưa ra khỏi ba cõi, mà giao phó cho ông.

Ông chớ để các chúng sanh đó phải bị đọa vào các ác đạo, dầu là chừng một ngày một đêm, huống chi lại để cho chúng nó phải bị đọa lạc vào địa ngục ngũ vô gián cùng địa ngục A-tỳ, mãi đến nghìn muôn ức kiếp, không lúc nào ra khỏi ư.

Này Địa Tạng ! Tâm tánh của chúng sanh cõi Diêm Phù Đề không định, phần đông đều quen theo thói ác, thoảng hoặc có

người phát tâm lành, nhưng rồi không bao lâu liền thối thất, còn như duyên ác lại luôn luôn tăng trưởng. Cũng vì lẽ đó, nên Ta phải chia thân này ra trăm nghìn ức để hóa độ, thuận theo căn tánh của chúng nó hầu làm cho chúng nó được giải thoát.

Này Địa Tạng ! Hôm nay Ta ân cần đem chúng trời, người giao phó cho ông. Trong đời sau, như có hàng trời, người cùng thiện nam, thiện nữ nào trồng chút ít căn lành ở trong Pháp pháp, chừa bằng sợi lông, mảy trần, hột cát, giọt nước, thì ông nên dùng đạo lực của ông ủng hộ người đó, làm cho người đó tu tập lần lần đạo hạnh vô thượng, chớ để họ thối thất.

Lại vậy nữa, này Địa Tạng Bồ-tát ! Trong đời sau, hoặc có trời hay người nào phải theo nghiệp mà thọ báo bị đọa vào

chốn ác đạo, đến khi bị đọa vào ác đạo vừa bước đến cửa ngục, những chúng sanh đó nếu có thể niệm được danh hiệu của đức Phật, hay danh hiệu của một vị Bồ-tát, cùng một câu một kệ kinh điển Đại thừa. Ông nên dùng thần lực của ông tìm phương chước cứu vớt các chúng sanh đó, ông nên hiện thân ra trước kẻ đó, phá tan địa ngục làm cho họ được sanh lên cõi trời hưởng những sự vui vi diệu thù thắng”.

Bấy giờ đức Thế Tôn liền nói kệ rằng:

Đời nay đời sau chúng Thiên, Nhân

Nay Ta ân cần dặn bảo ông

Dùng đại thần thông quyền độ họ,

Đừng cho ác đạo đọa vào trong.

2. BỒ-TÁT TUÂN CHỈ.

Bấy giờ ngài Địa Tạng đại Bồ-tát quỳ gối chấp tay bạch cùng Đức Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn ! Cúi xin đức Thế Tôn chớ lo. Trong đời sau, nếu có người thiện nam cùng kẻ thiện nữ nào, đối với trong Phật pháp có một niệm cung kính, con cũng dùng trăm nghìn phương tiện độ thoát người đó, làm cho mau được giải thoát trong đường sanh tử, huống nữa là nghe các việc lành rồi luôn luôn tu hành, tự nhiên ở nơi đạo vô thượng không bao giờ còn thối chuyển”.

3. HƯ KHÔNG TẠNG BẠCH HỎI.

Lúc ngài Địa Tạng Bồ-tát bạch lời nói trên đó vừa xong, trong

pháp hội có một vị Bồ-tát tên là Hư Không Tạng bạch cùng đức Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn ! Từ khi con đến cung trời Đao Lợi này nghe đức Như Lai ngợi khen oai thần thế lực không thể nghĩ bàn của ngài Địa Tạng Bồ-tát.

Trong đời sau, hoặc có người thiện nam cùng thiện nữ nào, cho đến tất cả hàng trời, rồng v.v... nghe kinh điển này và nghe danh tự của Địa Tạng Bồ-tát, cùng với chiêm lễ hình tượng Địa Tạng Bồ-tát, thì những kẻ ấy được bao nhiêu điều phước lợi?

Cúi mong đức Thế Tôn vì tất cả hàng chúng sanh ở hiện tại và vị lai mà nói lược việc ấy cho”.

4. HAI MƯƠI TÁM ĐIỀU LỢI.

Đức Phật bảo ngài Hư Không Tạng Bồ-tát:

Lóng nghe ! Lóng nghe cho kỹ ! Ta sẽ vì ông mà nói rõ việc ấy cho. Trong đời sau, người thiện nam cùng thiện nữ nào thấy hình tượng của ngài Địa Tạng Bồ-tát và nghe kinh này, cho đến đọc tụng, dùng hương hoa, đồ ăn món uống, y phục, vật báu mà bố thí cúng dường ngợi khen chiêm lễ thời kẻ ấy được hai mươi tám điều lợi ích như sau đây:

Một: Các hàng trời, rồng thường hộ niệm.

Hai: Quả lành càng ngày càng thêm lớn.

Ba: Chứa nhóm nhân vô thượng của Thánh.

Bốn: Mãi không còn thối thất đạo Bồ Đề.

Năm: Đồ mặc món ăn dồi dào đầy đủ.

Sáu: Những bệnh tật không đến nơi thân.

Bảy: Khỏi những tai nạn về lửa và nước.

Tám: Không có bị hại vì trộm cướp.

Chín: Người khác thấy đến sanh lòng cung kính.

Mười: Các hàng quý thần theo hộ trì.

Mười một: Đời sau thân gái sẽ chuyển thành thân trai.

Mười hai: Đời sau sẽ làm con gái các hàng vương giả, đại thần.

Mười ba: Thân tướng xinh đẹp.

Mười bốn: Phần nhiều được sanh về cõi trời.

Mười lăm: Hoặc làm bậc vua chúa.

Mười sáu: Có trí sáng biết rõ việc trong những đời trước.

Mười bảy: Có mong cầu chi cũng đều được toại ý.

Mười tám: Quyến thuộc an vui.

Mười chín: Các tai vạ bất ngờ đều dứt sạch.

Hai mươi: Các nghiệp về ác đạo đều trừ hẳn.

Hai mươi mốt: Đi đến đâu cũng đều không bị sự trở ngại.

Hai mươi hai: Đêm nằm chiêm bao an ổn vui vẻ.

Hai mươi ba: Những người thân tộc đã chết nếu có tội thì được khỏi khổ.

Hai mươi bốn: Nếu về đời trước có phước thì được thọ sanh về cõi vui sướng.

Hai mươi lăm: Các bậc Thánh ngợi khen.

Hai mươi sáu: Căn tánh lạnh lợi thông minh.

Hai mươi bảy: Giàu lòng từ mẫn.

Hai mươi tám: Rốt ráo thành Phật.

5. BẢY ĐIỀU LỢI.

Lại vầy nữa, này Hư Không Tạng Bồ-tát ! Như hàng trời, rồng, quỷ, thần ở hiện tại và vị lai nghe danh hiệu của ngài Địa Tạng Bồ-tát, đánh lễ hình tượng của ngài Địa Tạng Bồ-tát, hoặc nghe các sự về bốn nguyện tu hành của ngài Địa Tạng Bồ-tát mà ngợi khen chiêm lễ, thì sẽ được bảy điều lợi ích:

Một: Mau chứng bậc Thánh.

Hai: Nghiệp ác tiêu diệt.

Ba: Chư Phật đến ủng hộ.

Bốn: Không thối thất Bồ-đề.

Năm: Bốn lực được tăng trưởng.

Sáu: Việc đòi trước đều rõ biết.

Bảy: Rốt ráo thành Phật.

6. ĐẠI HỘI TÁN THÁN.

Bấy giờ, bất khả thuyết tất cả chư Phật và đại Bồ-tát cùng tám bộ chúng trời, rồng... ở mười phương đến dự Pháp hội đó, nghe đức Thích Ca Mâu Ni Phật ngợi khen tuyên bày sức oai thần lớn chẳng thể nghĩ bàn của ngài Địa Tạng Bồ-tát, đều khen là việc chưa từng có.

Lúc đó trời Đao Lợi rưới vô lượng hương hoa, thiên y, chuỗi ngọc để cúng dường đức Thích Ca Mâu Ni Phật và Địa Tạng

Bồ-tát xong rồi, tất cả đại chúng trong pháp hội đều lại chiêm lễ chấp tay mà lui ra.

Nam-mô Đại Nguyên Địa Tạng Vương Bồ-tát

Ma-ha-tát. (3 lần)

KINH ĐỊA TẠNG BỒ-TÁT BỐN NGUYỆN

Bốn thệ Địa Tạng,

So nhân trong kinh,

Tàn tật, câm ngọng do tiền sanh,

Đời nay tụng Đại Thừa,

Phước lợi vô cùng,

Quyết sen báu vãng sanh.

Nam-mô Thường Trụ Thập Phương Tăng. (3 lần)

Đạo Lợi, Thế Tôn nói pháp mầu,
Địa Tạng công hạnh rất rộng sâu,
Thánh giáo mãi truyền sau chẳng ngót,
Khắp lợi trời, người khỏi khổ sầu.

Trời, A-tu-la, Dạ xoa quỷ,
Đến nghe pháp đó nên chí tâm,
Ủng hộ Phật Pháp khiến thường còn,
Mỗi vị siêng tu lời Phật dạy.

Bao nhiêu người nghe đến chốn này,
Hoặc trên đất liền, hoặc hư không,
Thường đối người đời sanh lòng từ,
Ngày đêm tự mình nương pháp ở.

Nguyện các thế giới thường an ổn,
Phước trí vô biên lợi quần sanh,
Bao nhiêu tội nghiệp thấy tiêu trừ,
Xa lìa các khổ về viên tịch.

Hằng dùng giới hương xoa vóc sáng,
Thường gìn định phục để giúp thân,
Hoa mầu Bồ-đề khắp trang nghiêm,
Tuỳ theo chỗ ở thường an lạc.

Nam-mô Tỳ Lô Giá Hỷ Vương Hộ Pháp
Chư Tôn Bồ-tát Ma-ha-tát. (3 lần)

MA-HA BÁT NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA TÂM KINH

**Quán Tự Tại Bồ-tát hành thâm Bát-nhã Ba-la-mật-đa thời
chiếu kiến ngũ uẩn giai không, độ nhất thiết khổ ách.**

**Xá Lợi Tử ! Sắc bất dị không, không bất dị sắc, sắc tức thị
không, không tức thị sắc, thọ, tưởng, hành, thức, diệc phục như
thị.**

**Xá Lợi Tử! Thị chư pháp không tướng, bất sanh, bất diệt, bất
cấu, bất tịnh, bất tăng, bất giảm. Thị cố không trung vô sắc, vô
thọ, tưởng, hành, thức, vô nhãn, nhĩ, tỉ, thiệt, thân, ý; vô sắc,
thanh, hương, vị, xúc, pháp; vô nhãn giới nãi chí vô ý thức giới,
vô vô-minh diệc, vô vô-minh tận, nãi chí vô lão tử, diệc vô lão
tử tận; vô khổ, tập, diệt, đạo; vô trí diệc vô đắc.**

Dĩ vô sở đắc cố, Bồ-đề-tát-đỏa y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, tâm vô quái-ngại; vô quái-ngại cố, vô hữu khủng bố, viễn ly điên-đảo mộng tưởng, cứu cánh Niết-bàn.

Tam-thế chư Phật, y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, đắc A-nậu-đa-la tam-miệu tam-bồ-đề.

Cố tri Bát-nhã Ba-la-mật-đa, thị đại-thần chú, thị đại-minh chú, thị vô-thượng chú, thị vô đẳng đẳng chú, năng trừ nhất thiết khổ, chân thật bất hư.

Cố thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa chú, tức thuyết chú viết:

"Yết-đế yết-đế, ba-la yết-đế, ba-la-tăng yết-đế, Bồ-đề tát bà-ha." (3 lần)

BẠT NHỨT THIẾT NGHIỆP CHUÔNG
ĐẮC SANH TỊNH ĐỘ ĐÀ-LA-NI

Nam-mô A di đà bà dạ

Đa tha dà đa dạ, đa diệt dạ tha:

A di rị đô bà tỳ

A di rị đa tất đam bà tỳ

A di rị đa tỳ ca lan đế

A di rị đa tỳ ca lan đa

Dà di nị dà dà na

Chỉ đa ca lệ ta bà-ha. (3 lần)

NIỆM PHẬT

Quy mạng lễ A Di Đà Phật

Ở phương Tây thế giới an lành

Con nay xin phát nguyện vãng sanh

Cúi xin đức Từ Bi nhiếp thọ.

Nam mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới,

Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật.

Nam mô A Di Đà Phật. (niệm tới 8:12pm)

Nam mô Đại Bi Quán Thế Âm Bồ-tát. (3 lần)

Nam mô Đại Thế Chí Bồ-tát. (3 lần)

Nam mô Địa Tạng Vương Bồ-tát. (3 lần)

Nam mô Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ-tát. (3 lần)

HỒI HƯỚNG

Phúng Kinh công đức thù thắng hạnh,
Vô biên thắng phước giai hồi hướng,
Phổ nguyện pháp giới chư chúng sanh,
Tốc vãng vô lượng quang Phật sát.

Nguyện tiêu tam chương trừ phiền não,
Nguyện đắc trí huệ chân minh liễu,
Phổ nguyện tội chương tất tiêu trừ,
Thế thế thường hành Bồ-tát đạo.

Nguyện sanh Tây phương Tịnh Độ trung,
Cửu phẩm Liên Hoa vi phụ mẫu,
Hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh,
Bất thối Bồ-tát vi bạn hữu.

Nguyện dĩ thử công đức,
Phổ cập ư nhất thiết,
Ngã đẳng dữ chúng sanh,
Giai cộng thành Phật đạo.

PHỤC NGUYỆN

Thượng lai đệ tử chúng đẳng cung đối Phật tiền thành tâm phúng tụng Đại thừa Địa Tạng Bồ-tát Bốn Nguyên Tôn Kinh chuyên vì kỳ siêu độ sự.

Nguyện thập phương thường trú Tam Bảo, Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật, Cực Lạc thế giới đại từ đại bi A Di Đà Phật, đại bi Quan Thế Âm Bồ-tát, đại nguyện Địa Tạng Vương Bồ-tát, biến pháp giới chư đại Bồ-tát, chư Hiền Thánh Tăng thù từ phóng ngọc hào quang chứng minh tiếp độ hương linh Phật tử ... pháp danh ... quy chí đạo tràng quy-y Tam Bảo, thỉnh pháp văn kinh, phiền não đoạn diệt, nghiệp chướng tiêu trừ, tốc xả mê đồ, siêu sanh Tịnh Độ.

Phục nguyện: Nhứt thành thượng đạt, vạn tội băng tiêu, nguyện hương linh đắc độ cao siêu, kỳ gia quyến hàm triêm lợi lạc.

Phổ nguyện: Âm siêu dương thới, pháp giới chúng sanh, tình dữ vô tình, tề thành Phật đạo.

NAM-MÔ A DI ĐÀ PHẬT

TAM TỰ QUY Y

**Tự quy y Phật, Đương nguyện chúng sanh,
Thế giải đại đạo, Phát vô thượng tâm. (1 lạy)**

**Tự quy y Pháp, Đương nguyện chúng sanh,
Thâm nhập kinh tạng, Trí huệ như hải. (1 lạy)**

**Tự quy y Tăng, Đương nguyện chúng sanh,
Thống lý đại chúng, Nhất thiết vô ngại. (1 lạy)**

**Nguyện đem công đức này,
Hướng về khắp tất cả,
Đệ tử và chúng sanh,
Đều tròn thành Phật đạo.**